

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Samo zajednički
možemo uspjeti

Haićani su zbog naših
nogometaša još više
zavoljeli Hrvatsku

Prvo crkveno zvono
u Vili Principal

Veljača 2019. • Godina XLVIII.
Broj 2 (519) • Cijena 8 kn / 2 KM

Apostolat molitve

Da žrtve trgovine ljudima, prisilne prostitucije i nasilja budu prihvaćeni otvorena srca.

Sadržaj

Uvodnik	„Mrijeti ti ćeš kada počneš sam u ideale svoje sumnjati“ 3
U središtu	Izvanredni misijski mjesec – poziv na obnovu vlastitoga krsnog identiteta 4
Iz života naših misionara	Samo zajednički možemo uspjeti 6 Haićani su zbog naših nogometaša još više zavoljeli Hrvatsku 8 Prvo crkveno zvono u Vili Principal 10
Intervju	Kako biti svjedok Božje ljubavi? 12
Apostolat molitve	Misijska nakana za veljaču 14
Vijesti iz Crkve u svijetu	27. Svjetski dan bolesnika – 11. veljače 2019. 15 Svjetski dan mladih u Panami 15
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Misijski aktivna Župa Dragunja 16 Najmlađi još jednom otvorili srce potrebitima 16 Pjevači Betlehemske zvijezde iz župe Presnače 16 Pjevači Betlehemske zvijezde diljem Hrvatske 17
Život jednog misionara	Oče, što vi tamo jedete? 19
Misijski velikani	Bl. Ivan de Prado (1560. – 1631.) 21

Impressum **Izdavači:** Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini
Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić
Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD
Tisak: Grafika Markulin, Lukavec; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

„Mrijeti ti ćeš kada počneš sam u ideale svoje sumnjati“

Piše vlč. Antun Štefan

Mislim da ćete se složiti s ovom temom jer je ona duboko misijska. Pričat ću vam o vremenu kad su nas učili vjerovati u ideale. Naši hrabri misionari i misionarke koji žive daleko od sjaja ovog svijeta, uvijek vjerni, ponizni, sretni i radosni, jer vole Boga i ljude, upravo su takvi – ljudi ideala.

Zato sam i za naslov priče izabrao stih Silvija Strahimira Kranjčevića (Senj, 1865. – Sarajevo, 1908.), velikana hrvatske poezije, stih koji se duboko urezao i u moju mladenačku dušu kad sam te daleke 1975. stupio u gimnaziju na zagrebačkoj Šalati. Naši iz obitelji koji su nas doveli, morali su natrag, a mi djeca nismo znali što nas čeka. Ali to smo si željeli i to smo zavoljeli. Bilo nas je mnogo, vrlo mnogo. Sjećam se prve spavaonice i željeznih kreveta, natiskanih jedan do drugoga. Sjećam se jutarnjeg buđenja (još mi odzvanja ono zvono koje bi i slona probudilo), fiskulture i pranja do pojasa u hladnoj vodi u betonskom koritu. Za doručak prežgana juha i šnita kruha. Mi smo ju zvali *kaubojka*. Svako jutro smo ju dobili na stol, a bila je prozirna da si Sljeme mogao vidjeti kroz nju. Ali nema da nema – jedi. A onda bris u školu. Za vrijeme odmora opet

šnita kruha. Bože, što je bio fin. U to vrijeme nismo trebali aspirine ni vitamine. Svakidašnje svete mise, redovite svete ispovijedi, krunice, duhovno štivo oblikovali su naše duše. I bili smo sretni. I svi smo željeli postati svećenici! Dobri svećenici. Imali smo slobodu, pravo na pogreške, uspjeh i odgovornost. Bilo je problema, ali to je bilo normalno!

O Kranjčeviću nam je prvi put pričao Grga Pejnović (Smiljan, 1915. – Zagreb, 2002.), naš profesor i razrednik. Predavao nam je Hrvatski i Francuski, Sociologiju i Filozofiju. Stari nas je profesor učio da u životu nikada ne zaboravimo svoje ideale. Učio nas je da ne podlegnemo sumnjama, da ni u jednom trenutku ne dvojimo o vrijednostima života, da budemo hrabri i da znamo nastaviti dalje. Učio nas je da gledamo zvijezde i da nikada ne zaboravimo odakle smo. Sveti naši misionari i misionarke – molite za nas!

Izvanredni misijski mjesec – poziv na obnovu vlastitoga krsnog identiteta

Piše mr. sc. Anita Treščec

S prvim danima nove nam 2019. godine Kongregacija za evangelizaciju naroda i Papinska misijska djela izdali su vodič za Izvanredni mjesec misija listopad 2019. godine, Kršteni i poslani – Crkva Kristova u misiji svijeta, kao pomoć u pripremi obilježavanja i življenja Izvanrednog mjeseca. Sadržaj vodiča podijeljen je u tri dijela, koji odgovaraju duhovnim dimenzijama kako ih je naznačio papa Franjo proglašavajući Izvanredni mjesec misija, a to su: osobni susret s Isusom Kristom živim u svojoj Crkvi, svjedočanstva svetih i mučenika misija te katehetska formacija za misije i misijsku djelotvornu ljubav.

Ove ćemo se godine zasigurno više puta vraćati na spomenuti vodič, a ovaj puta ćemo promišljati o samoj temi Izvanrednog misijskog mjeseca: *Kršteni i poslani – Crkva Kristova u misiji svijeta*.

Ta tema naglašava da je misijsko poslanje svojstveno sakramentu krštenja i tako poziv, zadatak i poslanje svih krštenika. U svojem govoru nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela 1. lipnja 2018. godine papa Franjo je istaknuo da su misije poslanje za spasenje koje se ostvaruje obraćenjem kako misionara (mислеći na sve krštene), tako i primatelja misijskog djelovanja. Za papu Franju, naš je život u Kristu misija! Mi smo sami misija jer smo priopćena Božja ljubav, mi smo Božja svetost stvorena na njegovu sliku. Iz toga proizlazi da je misija posvećenje, naše osobno i cijelog svijeta, još od stvaranja. „Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta

ta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, na hvalu Slave svoje milosti.“ (Ef 1, 3 – 6) I zaključuje sveti otac Franjo u spomenutom govoru: „Misionarska dimenzija našeg krštenja tako se pretvara u svjedočanstvo svetosti koja svijetu daje život i ljepotu.“

Zastanimo nad tim Papinim riječima, nad *Pavlovom poslanicom Efežanima*, i zapitajmo se koliko smo svjesni svoje odgovornosti za širenje Kristove radosne vijesti i njegove želje da se svi ljudi spase? Koliko surađujemo s Božjim naukom spasenja svega svijeta, koliko surađujemo s krsnom milošću u kojoj smo otkupljeni, nova stvorenja, pozvani na svetost? Koliko je moj život svjedočanstvo svetosti i priopćena Božja ljubav? U mojoj obitelji, na mojem radnom mjestu, u mojoj župnoj zajednici, u svim mojim odnosima? Iako kršteni kao djeca, koliko smo truda uložili u osobno prijanjanje uz Isusa Krista, koliko smo radili na osobnom obraćenju i

posvećenju? Koliko su sakramenti kršćanske inicijacije naišli na plodno tlo u mojem životu?

Pitanja su to koja trebamo postaviti sami sebi, ali si ih postavlja i Crkva, posebno Crkva zapadnoga, suvremenog svijeta, koja postaje sve više svjesna potrebe nove evangelizacije. I Crkva u Hrvata svjesna je potrebe obnove misionarskog žara u svojem djelovanju, posebno u katehetskome i odgojnom djelovanju. Tako u dokumentu Hrvatske biskupske konferencije *Da radost vaša bude potpuna* (2018.), u broju 11, čitamo: „Ako je, dakle, evangelizacija bitno poslanje Crkve, potrebno joj je pristupiti sa što većom odgovornošću, ne misleći da se ona odnosi uglavnom na misijske zemlje. Naprotiv, ona je usmjerena svim kršćanima pa i kada drže da su već evangelizirani. U shvaćanju i životu vjere ona to mora trajno potvrđivati i obnavljati, štoviše u nekim slučajevima i iznova započeti.“ Spomenuti dokument propitkuje uspješnost evangelizacijskoga i katehetskog djelovanja Crkve u Hrvata te jasno izražava kako problemi suvremenog čovjeka i njegov vjerski indiferentizam ne zaobilazi ni našeg vjernika. I pred našom partikularnom Crkvom stoji zahtjev obnove, promišljanja i nalaženja novog žara, novih metoda i novih izričaja, posebno u katehezi i vjerskom odgoju. Krajnji cilj treba biti zrela vjera pojedinca i vjerskih zajednica, koje postaju nositelji evangelizacijskoga i misionarskog djelovanja Crkve. U tom smislu sveti Ivan Pavao II govori: „Evangelizacijsko djelovanje kršćanske zajednice, najprije u svome mjestu a onda i drugdje, kao udioništvo u sveopćoj misiji, najjasniji je znak zrelosti vjere. Da bi netko bio misionar, traži se posvemašnja promjena shvaćanja, a to vrijedi i za pojedince i za zajednice. Gospodin nas neprestano poziva da izađemo iz samih sebe i da dobra koja imamo podijelimo s drugima, počevši od onoga što je najdragocjenije, a to je vjera. U svjetlu toga misionarskog zahtjeva treba mjeriti vjerodostojnost i izvornost ustanova i pokreta, župa i djela apostolata u Crkvi. Jedino

„Misionarska dimenzija našeg krštenja tako se pretvara u svjedočanstvo svetosti koja svijetu daje život i ljepotu.“

(Papa Franjo)

ako postane misijska, kršćanska će zajednica moći nadvladati podjele i unutrašnje napetosti te ponovno naći svoje jedinstvo i čilost vjere.“ (*Redemptoris missio*, br. 49)

Hrvatski biskupi u spomenutom dokumentu, u broju 64, naglašavaju da redovita kateheza i drugi susreti u župnoj zajednici trebaju poticati vjernike da svoju vjeru dijele s drugima, da žive vjerničke zajednice hrabro predlažu kršćansku vjeru te svjedoče riječima i djelima. Misijsko svjedočenje i poziv nije nametljiv, nasrtljiv i fanatičan, već životno i iskustveno opredijeljen za Ljubav koja nas je prva ljubila, do smrti na križu. Iskustvo spašenosti i otkupljenosti izaziva u vjerniku radost koja je zarazna i koja tek u navješćaju Isusa Krista može biti potpuna.

U tom kontekstu papa Franjo govori o *učeniku misionaru* koji u snazi krštenja postaje aktivan nositelj evangelizacije jer u vlastitom iskustvu Božje spasiteljske ljubavi pronalazi poticaj za navješćanje te ljubavi svakom stvoreniku. (Usp.

Evangelii gaudium, br. 120.) „Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.“ (*Rim 6, 3 – 4*) Krštenje „je čin koji zadire u dubinu našega postojanja. Nije svejedno je li dijete kršteno ili nije. Nije svejedno je li neka osoba krštena ili nije. Krštenjem bivamo uronjeni u ono nepresušno vrelo života koji je Isusova smrt, taj najveći čin ljubavi u čitavoj povijesti; a zahvaljujući toj ljubavi možemo živjeti novim životom, ne više u vlasti zla, grijeha i smrti, nego u zajedništvu s Bogom i braćom.“ Tako o *krštenju poučava papa Franjo* u katehezi o sakramentu krštenja na općoj audijenciji srijedom 8. siječnja 2014. godine i nastavlja: „krštenje je dar koji se podjeljuje u okruženju u kojem vlada brižnost i bratsko zajedništvo. Tako je uvijek bilo u povijesti, jedni su krštavali druge. To je lanac. Lanac milosti. (...) To je čin bratstva, čin pripojenja Crkvi. U slavljenju krštenja moguće je prepoznati najizvornija obilježja Crkve, koja poput majke nastavlja radati djecu u Kristu, u plodnosti Duha Svetoga. Molimo dakle od srca Gospodina da možemo sve više, u svakodnevnom životu, iskusiti tu milost koju smo primili na krštenju. Neka naša braća u susretu s nama mogu susresti pravu djecu Božju, pravu braću i sestre Isusa Krista, prave udove Crkve.“

U ovoj pripremi za Izvanredni mjesec misija listopad 2019. godine svi smo pozvani potvrditi i obnoviti vlastiti krsni identitet u susretu s živim Isusom, koji nas šalje propovijedati radosnu vijest. Crkva produžuje misiju koju je Krist primio od Oca u Duhu Svetome. Nudeći čovjeku krštenje u ime Oca i Sina i Duha Svetoga, Crkva odgovara na žed za autentičnim životom i smislom ljudskog postojanja otkupljena Isusovom mukom, smrću i uskrsnućem. Nitko nije isključen iz milosrdne ljubavi Boga koji nas šalje u misiju da bi sve privukao k sebi.

Samo zajednički možemo uspjeti

TANZANIJA
– don Velimir Tomić

Misija Kisongo brzo se razvija, tako da je sve više posla, a manje prigoda za javljanje, ali bilo to i zadnjim snagama, želim napisati koju riječ kao izraz zahvalnosti svima vama, dragi prijatelji misija, koji nas neprestano pražite svojim molitvama i darovima da bismo mogli potrebitima više posvjedočiti našu blizinu i ljubav!

I za nas su blagdani i događaji koje je teško sve prenijeti na papir i približiti radost naših vjernika u vrijeme Božića i proslave Nove godine, kao i Sveta Tri kralja. Često smo u osobnim kontaktima s našim prijateljima i dobrotvorima, ali želim nešto podijeliti i s onima s kojima nismo u mogućnosti često komunicirati.

Prošle godine, u listopadu, napunilo se točno 30 godina

mojeg boravka u Tanzaniji i Bogu sam zahvalan što mi je dao ljude na mojem životnom putu da sam mogao ostvarivati željene ciljeve.

Prošao sam kroz tri biskupije i svugdje sam, uz pomoć dobrih ljudi, nešto napravio i mogu reći da smo zajednički donijeli promjenu na bolje u životu potrebitih ljudi i približiti im Isusa. Sad sam došao na posljednju postaju, u Misiju Kisongo, u Nadbiskupiju Arusha. Zanimljivo, a i znakovito je, svoje prve misionarske korake 1988. godine započeo sam u Biskupiji Iringa s pok. Andrijom Iličićem i Nikolom Sarićem, našim prvim hrvatskim misionarom u Tanzaniji. Sad smo opet Nikola i ja, nakon mnogo godina, zajedno. Nikola se ozbiljno

razbolio 2016. godine, ali bez obzira na bolest ne miruje, nastavlja raditi jednako kao i godinama prije. Naša misija ima vrlo mnogo zauzetih vjernika i prava je milina s njima raditi! Međutim nas dvojica nismo ni izdaleka dovoljni za sav taj posao. Zato, priznajem, očekujemo i nekog novog misionara, da bismo imali sigurniju budućnost.

Aktivno radimo na izgradnji naše crkve. Prikupljamo i dalje sredstva za nastavak radova, jer nam je nova crkva veoma potrebna. Prostor koji trenutačno koristimo za svetu misu nije nam dovoljan. Jednostavno, ne stanemo svi u crkvu. Rastemo kao zajednica i radi toga sam vrlo sretan te zahvaljujem svima koji ste svojim darom već pomogli, ali i svima koji

će to tek učiniti. Samo zajednički možemo uspjeti. Vjerujem da će Gospodin blagosloviti to zajedništvo. S obzirom na to da se Providnost uvijek pobrinula, nadamo se da ne će ni ovaj put biti drugačije!

Ove godine vrijeme nas je poslužilo, posebno u dane Božića i Nove godine, pa smo bez poteškoća slavili polnočke i dnevne svete mise, koje ovdje traju satima, a usto, Bogu hvala, niti jednog incidenta nije bilo u zemlji. Na sam blagdan Božića organizirali smo pristojan objed za sve stare i bolesne i one koji potpuno oskudijevaju. Stoga smo u svim bazičnim zajednicama, kojih ima 15, posredstvom naših predstavnika u tim zajednicama prikupili podatke o potrebitim obiteljima i bez razlike tko je ili nije član naše Crkve osigurali za 74 obitelji ulje, šećer, rižu i sapun. Također smo prikupili

potrebne namirnice za tri sirotišta, pa i njima uljepšali blagdan Božića.

To ne bismo uspjeli bez ljubavi i donacije prijatelja naše misijske postaje. Misije ne mogu napredovati bez ljubavi!

U posljednje vrijeme imali smo i posjetitelje iz domovine, koji su nam financijski puno pomogli. Nadamo se da će vas biti još i više iz BiH i Hrvatske prigodom blagoslova naše nove crkve te vas ovim putem sve srdačno pozivam!

Sad je već dosta kasno i slabo se vidi, pa mi preostaje da vas sve još jednom srdačno pozdravim i zaželim puno hrabrosti u novoj

2019. godini. Za svako vaše dobro neka vas dobri Bog obilno nagradi i blagoslovi! Uvijek ste u našim molitvama i zahvalama.

Uvijek zahvalni vaši misionari Nikola i Velimir te naš dragi puk

HAITI

– s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik

Haićani su zbog naših nogometaša još više zavoljeli Hrvatsku

U adventu smo pjevali: „Već se bliži vrijeme blago...“ – i evo ga – stigao je naš najljepši i najdraži dan – Božić, pa vam od srca želimo čestit Božić i sveto porođenje Isusovo.

Božić je dan kad je naš Bog sišao na zemlju i postao malen zbog nas! Kako je lijepo vidjeti i doživjeti da je Božić, rođendan malog Boga, slavljen svugdje u svijetu, pa tako i u Haitiju. Svi se raduju Božiću, mali i veliki, bogati i siromašni – svima donosi radost. Ali jedni ga slave u izobilju, a drugi jedva da imaju jedan obrok, iako je Isusov rođendan.

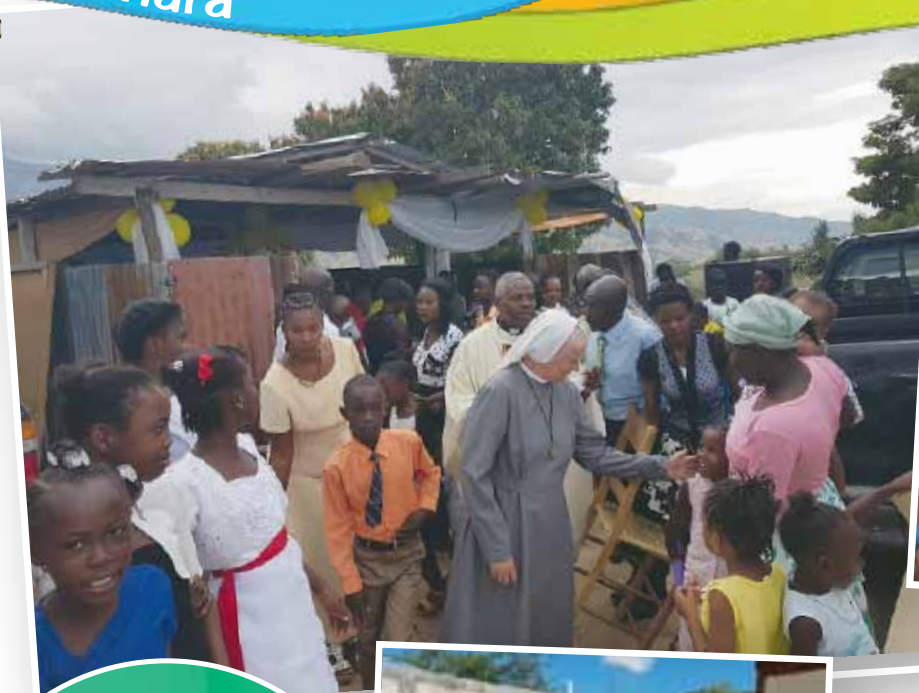
Vama, dragi prijatelji i dobročinitelji, želimo zahvaliti na nesebičnoj ljubavi prema siromasima. Prošlo je duže vrijeme a da se nismo javile, ali nismo zaboravile na vas jer se svakodnevno molimo s našim prijateljima Haićanima za sve vas i vaše potrebe. Bogu su poznate vaše želje, brige i potrebe i zato vjerujemo da će on dati ono što vam je potrebno, da ga možete i dalje slaviti svojim životom.

Želimo i ovaj put s vama podijeliti svoje radosti misijskog djelovanja u Haitiju. Ove godine Božić u Haitiju slavimo u novoj misiji u gradiću Petit Goaveu, gdje smo nedavno započele misijsko djelovanje. To je velika i prostrana župa, s nekoliko raštrkanih

siromašnih sela, u kojoj smo, po želji mjesnog nadbiskupa mons. Mesidora i uz dogovor naših redovničkih poglavara, preuzele vodstvo i brigu o župnom azilu, gdje se nalaze osobe s raznim poteškoćama, od staračke iznemoglosti, siromaštva, bolesti, do napuštenosti i diskriminiranosti. Uz te „uobičajene“ poteškoće za Haitiju, u azilu se nalaze slijepi i gluhe osobe, a ima i mentalno i tjelesno hendikepiranih osoba. Među njima je dvoje gluhonijeme djece i hendikepirana djevojka. Od države za ove Isusove miljenike nema nikakve socijalne skrbi, ali Bogu hvala, župa im je, s obzirom na svoje skromne mogućnosti, osigurala boravak i dva obroka dnevno. Njihovi su obroci jednolični: riža, grah, palenta, a ponekad za zajutak dobiju kavu i kruh. Vidjevši svu patnju, bol i čežnju za ljubavlju, osjetile smo se pozvane da im svojom ljubavlju i brigom vratimo dostojanstvo koje im je nebrigom za njih oduzeto, pogaženo.... U nji-

ma gledamo Malog Isusa, koji se skrio u njihovoj patnji, boli, ostavljenosti i služeći njemu svim srcem tim ljudima nastojimo donijeti Malog Isusa. Stariji ljudi svaki dan nas dočekuju riječima: „Majko, dobro nam došli!“ Čuti od tih starih ljudi: „Vi ste naša majka, druge nemamo. Naša majka je umrla, ali imamo vas i Majku Mariju na nebu“, znak nam je da vršimo djelo Božje ljubavi na tom mjestu. Približile smo se onima koje je društvo odbacilo kao beskorisne.

Papa Franjo stalno nas poziva i potiče da idemo rubnima i da im u njihovoj surovoj svakodnevici budemo melem dobrote. Vođene evandeoskim načelima: „Bio sam gladan i dali ste mi jesti, bio sam žedan i napojili ste me, bio sam...“ i načelima karizme Josipa Stadlera, odlučile smo svoje djelovanje staviti u službu ovih siromaha. Kao Stadlerove duhovne kćeri, htjele smo poput njega učiniti nešto lijepo za Boga i bližnje koji trpe, koje je društvo

odbacilo, jer nisu u njima prepoznali trpećeg Isusa. Ovdje su velike potrebe ljudi, djece, mladih... U njima vidimo našega Malog Isusa, koji nas čeka da mu odgovorimo kojim dobrim djelom iz ljubavi. Zasad smo preuzele vodstvo azila i polako se uključujemo u pastoral župe, rad s mladima te pružanje pomoći djeci i siromašnim obiteljima, kojih ima mnogo u okolnim selima. Njihovo je siromaštvo uglavnom prouzrokovano čestim ciklonskim nevremenom i prirodnim katastrofama, koje ljudima unište poljoprivredu od koje preživljavaju. Državne institucije nemaju sredstava kojima bi oštećenima priteklo u pomoć, tako da siromaštvo ne jenjava. Osim toga u zadnje vrijeme domaća valuta stalno gubi svoju vrijednost, što u zemlji povećava ekonomsku nestabilnost, a time se povećava siromaštvo, koje pak onda uzrokuje rast kriminala u pukoj borbi za preživljavanje.

Kao služavke Malog Isusa u beznađu tih ljudi želimo biti tračak nade koja među njima uprisutnjuje ljubav Nebeskog Oca, koji se očinski brine za svoju djecu. U ovih pet godina misijskog djelovanja, zahvaljujući vašoj duhovnoj i materijalnoj podršci, potrebitima smo pomogli na različite načine: školovanjem djece, donacijom hrane, odjeće i higijenskih potrepština, omogućavanjem liječenja... Imale smo iskustvo i s hitnim slučajevima, jer je upravo naša prisutnost među tim narodom spasila život mladima i djeci kojima je smrt kucala na vrata. Čuti ljude kako Bogu zahvaljuju za nas i one koji nas

pomažu i tako zazivaju Božji blagoslov na sve nas, zaista je blagoslov koji dolazi u naša srca i naše obitelji.

Zahvaljujući vama i vašoj velikodušnoj ljubavi, nedavno smo u siromašnom naselju Corail financirale kopaње vodene pumpe i tako mještanima dovele čistu vodu. S obzirom na to da su ovdje velike potrebe za čistom vodom, nastojale smo instalacijom vodene pumpe pružiti trajnu pomoć. Budući da je 2018. godina jubilara godina našeg oca utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera (175 godina od rođenja, 150 svećeništva i 100 od preseljenja u vječnu domovinu), odlučile smo taj projekt, kojim je više od deset tisuća ljudi dobilo pitku vodu, učiniti njemu u čast. Naime zbog nečiste vode ljudi obolijevaju od raznih bolesti, osobito od kolere, koja već godinama u Haitiju odnosi ljudske živote, jer su rijetka domaćinstva koja imaju pristup pitkoj vodi. Radosne smo što smo vašom pomoći ovim ljudima mogli pružiti pristup čistoj vodi te tako spriječiti razne bolesti.

Bilo je i drugih radosnih događaja i dana. Posebno radosni dani bili su praćenje Svjetskoga nogometnog prvenstva u Rusiji. Mi smo s našim susjedima pratili svaku utakmicu. Skupilo se starih, mladih, djece...Srcem su navijali za Hrvatsku – i to ne samo susjedi, nego i televizijski komentatori. Našeg Modrića vrlo rijetko su zvali prezimenom. Zvali su ga od dragosti Lukita ili Luka. Ovdje ga svi obožavaju. Tako su ove godine i Haićani zbog naših nogometaša još više zavoljeli Hrvatsku. S obzirom na to da smo

imale nekoliko hrvatskih dresova, podijelile smo ih, a nakon toga je nastala opća potražnja za dresovima. Budući da ih više nismo imale, onda smo s navijačima crvenim flomasterima na bijelim majicama bojali „kockice“ i tako smo stvarali hrvatske dresove. To je pridonijelo još vatrenijem navijanju.

Bogu smo zahvalne što nam je dao mogućnost da možemo pomagati ljudima na razne načine i tako biti svjedoci Isusove ljubavi, a i vaša produžena ruka. Božić je ujedno i prigoda kada želimo zahvaliti svima vama, dragi naši prijatelji i dobročinitelji, što ste duhovnom i materijalnom potporom i u protekloj godini bili s nama uz one najsiromašnije u Haitiju.

Zahvaljujući Bogu za vašu velikodušnu pomoć, nesebičnu ljubav i blizinu u mnogim siromašnim nastambama, u siromašnim kolibama i poderanim šatorčićima, nastojale smo uz materijalnu pomoć uprisutniti nježnost Oca Nebeskoga, koji nam je darovao svojeg Sina, rođena od Djevice Marije.

BRAZIL
– o. Milan Knezović, SVD

Prvo crkveno zveno u Vili Principal

Pišem ovaj tekst u božićnoj osmini, na svetkovinu Nevine dječice. Božićno vrijeme ovdje u Brazilu, s 42 Celzijeva stupnja, vrijeme je ljetnih praznika i godišnjih odmora. No bez obzira na klimatske prilike, kao katolike, Božić nas uvijek ispunja radošću i zahvalnošću za neizmjernu Božju ljubav, koja donosi mir i spasenje svemu svijetu, ljubav koja ostaje ustrajna do smrti na križu i koja nam u pashalnom otajstvu objavljuje svoju puninu i snagu. Okolnosti Isusova rođenja podsjećaju nas da njegov hod prema Uskrsu započinje već u otajstvu utjelovljenja: Isus je rođen kao migrant. Iako je Josip bio iz Betlehema i imao je mnogo rodbine u tome malenom gradiću, nitko ih nije primio. Marija porađa Spasitelja Svijeta sama, u štali, i polaže ga u jaslje. Božja ljubav u svojem pohodu samoobjave ljudima od samog početka nailazi na prepreke i odbacivanja od onih koji su odlučili ostati zatvorena srca.

Smrt dakona Stjepana prvo-mučenika i Nevine dječice, što svetkujemo u ovo božićno vrijeme, podsjećaju nas na okrutne i tragične posljedice zatvorenosti ljudskog srca za Božju ljubav. No ono što nam

daje snagu i radost kao učenicima Isusovim, unatoč svoj nedosljednosti i fragmentiranosti naše ljudske naravi, radosna je vijest evanđelja, po kojoj milost savladava grijeh, po kojoj ljubav pobjeđuje mržnju, a dobrota, koja prašta, savladava zlo.

U navještaju radosne vijesti Bog nas uvelike iznenađuje. Odabire malene i neznatne, da s njima iznova piše povijest spasenja: siromašna djevojka Marija iz nepoznata grada Nazareta svojim pristankom postaje majka Spasitelja Svijeta. Prvi primatelji radosne vijesti bili su pastiri – predstavnici najnižega društvenog sloja u Isusovo vrijeme. Bog tako stavlja posljednje u prvi plan i objavljuje nam sveobuhvatnu misiju svoje ljubavi, iz koje nitko nije isključen. Upravo te evanđeoske vrjednate bratske ravnopravne ljubavi, uključivosti, solidarnosti, milosrđa, praštanja i nade znak su Kristove prisutnosti među nama i otvorenosti našeg srca Božjemu kraljevstvu.

Velika mi je čast podijeliti s vama radost naše zajednice Gospe Fatimske. Kapela Gospe Fatimske jedna je od 30 crkava koje sačinjavaju našu Župu svetog Sebastijana, koja iduće godine slavi 180 godina od gradnje prve župne crkve i 90 godina prisutnosti nas misionara verbita. Sadašnja crkva sagrađena je prije 40 godina. Budući da je bila veoma trošna, tijekom 2018. godine renovirali smo

ju, pa smo, uz kompletnu promjenu krova, stavili i novi pod, stavili polukružne prozore, obnovili sakristiju i kapelu s Presvetim. Sagrađili smo i mali zvonik i sa strane špilju, kamo ćemo staviti kip Gospe Fatimske. Donacijom Papinskih misijskih djela iz Republike Hrvatske stavili smo i zveno na novosagrađenom zvoniku. Na drugu nedjelju adventa, prvi put u 40 godina, prvo crkveno zveno zazvonilo je u zaseoku Vili Principal, najzabačenijoj filijalnoj zajednici naše župe.

Vaše molitve i ljubav prema misijama, ljubav prema braći i sestrama koji se nalaze na marginama ljudskog srca i društva znak su prisutnosti Kristove sebedarne ljubavi među

nama. Veliko vam hvala na svim molitvama i na svakom dobročinstvu upućenim nama misionarima.

U ime svih župljana zahvaljujem od srca svima vama, drage sestre i draga braćo, koji kao suradnici mi-

sija pomažete Papinska misijska djela u domovini i u svijetu. Neka svemogući Bog blagoslovi sve vas i neka vas obdari svim nebeskim darovima. Blagoslovljen Božić i sretna nova 2019. godina!

Kako biti svjedok Božje ljubavi?

S. Mirjam Penić redovnica je Družbe školskih sestara franjevki Krista Kralja splitske provincije. Rođena je 22. srpnja 1953. u mjestu Bajagić, kod Sinja. Zavjete je položila 25. kolovoza 1976. godine, a u misije u Demokratsku Republiku Kongo otišla je 15. rujna 1986. godine.

? **Kako to da ste postali časna sestra i zašto ste otišli u misije u DR Kongo?**

! Moja teta, koja je časna sestra naše kongregacije, dolazila je na odmor kući svakih sedam godina. Prvi put kad sam ju vidjela, imala sam devet godina i odmah mi se svidjelo njezino držanje, njezina uniforma. Pomislila sam da i ja želim tako.

U samostan sam otišla 1968. godine, a nakon što sam prošla svu formaciju, djelovala sam u više naših zajednica: u Zadru, u Odri, kod Zagreba, te u Sinju. Poslije toga bila sam pet godina u domu za starije na Lovretu, u Splitu. Naše prve sestre otišle su u DR Kongo 1974. godine te su, kad su dolazile u domovinu, donosile fotografije te su opisivale sve što rade. Sve to vrijeme razmišljala sam o odlasku u misije i svidjelo mi se što su sestre pričale te sam rasla i sazrijevala u odluci da pođem u misije. Nakon završetka medicinske škole, koju sam pohađala dok sam radila u domu, i pripreme u Belgiji, 1986. godine otišla sam u DR Kongo. Kad

sam došla onamo, počela sam raditi u domu zdravlja koji smo mi sestre otvorile u Misiji Nyantende.

Zvanje je dar

? **Kako se rađa jedno misijsko zvanje?**

! Moje je uvjerenje da je i redovničko i misijsko zvanje dar Božji. Ja to nisam ničim zaslužila, to sam, jednostavno, primila. Kad sam prvi put dobila tu ideju da bih otišla i živjela kao naše sestre, bila sam u Franjevačkom samostanu u Sinju. U to vrijeme radila sam u praonici rublja i imam uvijek pred sobom sliku, kad su sestre bile u domovini na odmoru, kako sam jednom glačala i prošla mi je misao kroz glavu da bih i ja mogla tako. To je bio samo jedan trenutak i to je prošlo. Međutim, ono što mi je kasnije dalo sigurnost, jest onaj unutarnji osjećaj koji sam imala u tom trenutku kad mi je ta ideja došla u pamet. Osjećala sam dubok mir i to mi je uvijek bila potvrda da je to dar Božji, a ja sam u tom trenutku bila otvorena za taj dar. To me

i danas ispunja i nikad mi nije bilo žao – kad bih birala ponovno, ne bih drugačije odlučila.

? **Kako je to izgledalo kad ste došli u DR Kongo, a kako izgleda danas?**

! Trenutno nas je u misiji osam sestara Hrvatica i imamo četiri misijske postaje: Luhwinja i Nyantende, a u gradu Bukavuu imamo dvije misijske postaje: Bukavu Ngu-ba i Bukavu Muhungu.

Kad sam došla, bila je samo ona najstarija, Luhwinja, i ondje sam počela raditi u ambulanti, koja je bila tek u početcima. Tad je bila samo jedna ambulanta, u kojoj je radio jedan laik, a kad sam ja došla i postala odgovorna, počeli smo postupno graditi i proširivati centar, tako da je to danas velika bolnica, koja ima pet liječnika, 20 medicinskih sestara i tehničara te ostalog osoblja, ukupno 70-ak ljudi. Ostale smo kuće postupno otvarale. U vrijeme kad sam došla, nije bilo nikakvih opasnosti, bilo je sigurno i nismo se bojali. No DR Kongo je veoma velika zemlja i

puna prirodnih bogatstava. To bogatstvo koje ima postalo je izvor nemira i previranja između rata i mira.

? Kako izgleda jedan vaš dan?

! Radim sve što je u karizmi naših školskih sestara franjevki, a to je zdravstvo. To je služba da bolesnim ljudima, kad su najosjetljiviji, najpotrebitiji, pomognemo i svjedočimo koliko su važni. Ali ne samo njima, već i cijelomu osoblju. Imamo i duhovne vježbe za osoblje te ih poučavamo o vrijednosti svake osobe. Mi smo, osim što radimo sve kao i ostali zdravstveni djelatnici, još više pozvani da budemo svjedoci Božje ljubavi.

Crkva na nogama

? Kakva je važnost Crkve u DR Kongu?

! Ako mogu tako reći, Crkva u Kongu zavrjeđuje svaku pohvalu. Crkva na čelu s biskupskom konferencijom drži duh ljudi budnim i hrabrim. Živimo zajedno te si međusobno pomažemo. Ljudi su jedino organizirani na razini župe, gdje si međusobno i karitativno pomažu i brinu za najpotrebitije. Npr., velik su problem ljudi u zatvorima, koji su prenapučeni. U njima ima mjesta za oko 500 ljudi, a bude ih i do 1200, i to bez osigurane prehrane. Oni žive od onoga što im obitelj donese, ukoliko im ima što dati, i od onoga što župe, tj. ljudi dobre volje donesu. U tome se najviše očituje kako je Crkva majka, jer svakodnevno prehranjuje te ljude. Ista stvar je i u bolnicama. Bolesnicima se jelo donosi od doma, a ako nemaju ni oni doma, onda je na župljanima da pomognu. Također, unatoč stalnim izmjenama rata i prividna mira, školstvo radi i djeca mogu ići u školu. Ponekad to bude između barijera i između metaka. Na kraju dana možete vidjeti rijeke mladih kako u svojim školskim uniformama idu iz škole. To je velika radost.

? Koji su za vas radosni trenutci u DR Kongu?

! Radosni trenutci za mene osobno su susreti s obiteljima koje su prihvatile vjeru i žive tu vjeru. Mi puno radimo sa siromašnim obiteljima i radost mi je kada uspijemo pomoći nekoj od njih da sama može preuzeti brigu za sebe. To mi je velika radost.

? Zašto je za vas važna akcija MIVA?

! Vozilo je misionarima osnovno sredstvo da bi se moglo raditi. Naše prve sestre, kad su došle u Misiju Luhwinja, koja je 100-tinjak kilometara udaljena od grada, da bi došle do grada morale su koristiti kamione koji su prevozili daske. Putovale su i 5-6 sati da bi došle do grada. Hvala Bogu, tijekom ovih dugih godina djelovanja u DR Kongu dobivali smo vozila posredstvom raznih organizacija, a sada i akcije MIVA Papinskih misijskih djela. Ovom prigodom zahvaljujem za novo vozilo koje samo što nije stiglo k nama. Vozilo je od velike važnosti i za ljude s kojima živimo. Dok naša bolnica nije bila razvijena, mi smo prevozili naše bolesnike u bolnice koje su udaljene 30-ak km od nas, i to u bilo koje doba dana ili noći, posebno kad smo otvorile rodilište. Ako se tijekom poroda što zakompliciralo, trebalo je voziti do bolnice po noći, i to po veoma lošim i blatnim cestama. Bez vozila bilo bi puno više smrtnih slučajeva. Kvalitetan auto kod nas nije luksuz, već prijeka potreba, jer ako dođe do kvara i stanete na putu, nemate mogućnost zamijeniti taj dio. Tada ostajete s bolesnikom na cesti, koja nije prometna i možete čekati satima prije nego vam tko dođe u pomoć.

Naravno, ako je pukla guma, možete ju promijeniti ili neki sitni kvar popraviti, ali s obzirom na to da su ceste u veoma lošem stanju, dogodi se da vam i dva puta pukne guma i onda nemate više rezervnu.

? Imate li poruku za naše čitatelje?

! Preporučujem svim čitateljima *Radosne vijesti* da mole za nas misionare. To je ono bitno. Mi smo iz te molitve dobili taj poziv da budemo misionari i svakodnevno od Boga dobivamo snagu i zaštitu da nastavimo to poslanje. Hvala i svima koji čitaju *Radosnu vijest* i svim dobročiniteljima koji po Papinskim misijskim djelima pomažu naše projekte, da bismo svakodnevno mogli razveseljavati, pomagati djeci da završe školovanje, pomoći obiteljima koje su u potrebi.

Razgovarala **Ines Sosa Meštrović**

Piše preč. Ivan Grinišin
ravnatelj PMD-a
Križevačke eparhije

“Da žrtve trgovine ljudima, prisilne prostitucije i nasilja budu prihvaćeni otvorena srca.”

Čini se neobično u sadašnjem vremenu govoriti o trgovini ljudima, prostituciji i nasilju nad ljudima. Mislimo da živimo u razvijenome i civiliziranom društvu, u kojem je nemoguće da takvo što postoji. Ali istina je drugačija. Trgovanje ljudima jedan je od najvećih grijeha i zločina našeg doba. Ljudima se trguje za potrebe prisilnog rada, industrije zabave, lažnih i prisilnih brakova, prostitucije... To je moderni oblik ropstva. Danas je to jedan od najprofitabilnijih oblika organiziranog kriminala. Najčešće su žrtve trgovine žene i djeca. Od 23 do 27 milijuna ljudi nalazi se u takvu obliku ropstva.

Svaki čovjek, a posebno vjernik, mora se boriti protiv tog zla. Važno je znati razumjeti i prihvatiti žrtve tog zla. Čovjek treba uvijek iskazivati milosrđe prema onome tko je u potrebi i bijedi. Isus nam daje primjer neiz-

mjerne ljubavi prema nepoznatom čovjeku, primjer istinske ljudskosti. Ljudskost je iskazati naklonost, suosjećajnost, ljubav, milosrđe svakomu čovjeku. Isus nam je tu neizmjernu ljubav pokazao žrtvujući se na križu. On je razumio i prihvatio svakog čovjeka otvorena srca. Sve je učinio da pomogne onomu tko je u potrebi i nikoga nije osudio. Kad su pred njega doveli bludnicu, on im je jasno pokazao svoje stajalište prema grijehu i prema grješniku. Dok osuđuje grijeh, on nikada ne osuđuje čovjeka. Čovjek je za njega neizmjerljivo bogatstvo i ljepota. Zbog ljubavi prema čovjeku i sam je postao čovjek. Sjetimo se Isusove prisprodoobe o milosrdnom Samaritancu (Lk 10, 30 – 37).

Istina, razumjeti i prihvatiti čovjeka nije lako. Ali mi smo vjernici dobili snagu da to možemo. Zbog toga nam je Isus i dao zapovijed da ljubimo bli-

žnjega kao sebe samoga. Možemo i moramo, jer smo primili snagu odozgo. A ljubiti temeljno znači shvatiti i prihvatiti bližnjega, pomoći mu i biti s njim. Isus nije pravio razlike između ljudi, pa ih nemojmo ni mi praviti. Poput Isusa budimo prijatelji svakomu čovjeku, a posebno onomu koji je u potrebi. Nekada nismo ni svjesni koliko naša lijepa riječ, smijeh ili zagrljaj mogu komu pomoći i utješiti ga. U čemu se zapravo krije tajna uspjeha naših misionara diljem svijeta? U tome što oni najprije postaju prijatelji onima kojima navještaju evanđelje. Naviještati radosnu vijest nemoguće je bez prethodna razumijevanja i prihvaćanja čovjeka.

Budimo i mi misionari u svojoj sredini. Nastojmo razumjeti čovjeka i prihvatiti ga s njegovim problemima i poteškoćama. Potrudimo se pomoći mu u njegovim potrebama.

27. Svjetski dan bolesnika – 11. veljače 2019.

Svjetski dan bolesnika ustanovio je papa Ivan Pavao II. pismom datiranim 13. svibnja 1992., naslovljenim na kardinala Fiorenza Angelinija, predstojnika Papinskog vijeća za pastoral zdravstvenih djelatnika. Za cilj tog dana naznačena je želja da se društvo potakne na potrebe bolesnika, da im se osigura bolja zdravstvena skrb.

Kao datum obilježavanja Svjetskog dana bolesnika izabran je 11. veljače, kad se u Katoličkoj crkvi slavi spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske.

Ovogodišnji Svjetski dan bolesnika obilježava se uz temu „Besplatno ste primili,

besplatno dajte“. Taj citat iz *Matejeva evanđelja* dio je uputa koje Isus daje svojim učenicima. Ton tog poslanja na koje upućuje Isus jest besplatnost, a jedna od onih koja je tu besplatnost ljubavi svjedočila u naše vrijeme jest Majka Terezija iz Kolkate, koju je papa Franjo 4. listopada 2016. godine proglasio svetom. Zbog toga će se svjetski Dan bolesnika slaviti u Kolkati, u Indiji.

Papa Franjo poručio je u svojoj poruci za 27. Svjetski dan bolesnika da nam sveta Majka Terezija pomaže shvatiti kako jedino mjerilo za djelovanje treba biti besplatna ljubav prema svima, neovisno o jeziku, kulturi,

etničkoj pripadnosti ili religiji. Njegov nas primjer i dalje vodi prema otvaranju obzorja radosti i nade za sve one kojima je potrebno razumijevanje i nježna ljubav, a posebno za one koji pate.

Papa Franjo istaknuo je da su geste besplatna dara najvjerodostojniji put evangelizacije. U brizi o bolesnima potrebne su profesionalnost i nježnost, a to su besplatne geste, neposredne i jednostavne poput milovanja. Upravo stoga što je dar, život se ne može smatrati

privatnim vlasništvom. Poruka je to pape Franje, ali i poziv za sve, na svim razinama, da promičemo kulturu besplatnosti i dara, koja je prijeko potrebna za prevladavanje kulture profita i odbacivanja.

Svjetski dan mladih u Panami

Svjetski dan mladih, 34. po redu, održan je u Panami, u Srednjoj Americi, od 22. do 27. siječnja 2019. godine. Inače je papa Franjo drugi papa koji je posjetio Panamu, nakon Ivana Pavla II., koji ju je posjetio 1983. godine. Poruka Svetog Oca mladima uoči susreta bila je usredotočena na odgovor Djevice Marije na Božji poziv: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!“ (Lk 1, 38) Prvi je put objavljena u obliku video poruke, da bi mogla doprijeti do najvećega mogućeg broja mladih i odgovoriti na njihovu želju da komuniciraju s Crkvom na načine i u oblicima koji su bliži njihovu jeziku.

U svojoj poruci papa Franjo istaknuo je da su Marijine riječi hrabro i velikodušno *da*. To je pozitivan odgovor onoga koji je razumio tajnu poziva: izići iz samog sebe i staviti se u službu drugima. Naš život ima smisao samo u služenju Bogu i bližnjemu, poručio je papa Franjo te istaknuo da biti u službi bližnjemu ne znači samo biti spreman na djelovanje, nego biti također spreman stupiti u dijalog s Bogom, u stavu slušanja, kao što je to učinila Marija. Ona je slušala ono što joj je govorio an-

đeo, a zatim je odgovorila. Iz tog odnosa s Bogom, u tišini srca, otkrivamo svoj identitet i poziv na koji nas Bog zove, koji se može izraziti na različite načine: u braku, u posvećenom životu, u svećeništvu... Važno je otkriti što Bog želi od nas i imati hrabrosti reći *da*, poruka je Svetog Oca. Tih nekoliko dana Panama je bila srce svijeta. Neposredno prije euharistijskog klanjanja, pred oko 600 000 okupljenih, Papa je govorio o Mariji kao o „Božjoj influencerici“. Iako to nije sama htjela, Marija je postala najutjecajnija žena u povijesti, rekao je Sveti Otac. Pitao je mlade žele li i oni postati *influenceri* u Marijinu stilu, odnosno žele li reći *da* Bogu, biti spremni prihvatiti život takav kakav jest i ostati stajati pod križem.

Biti *influencer* u 21. stoljeću znači biti čuvar korijena, nastavio je Sveti Otac, čuvar svega što čuva naš život od isparavanja u ništavilo. Nije dovoljno biti cijeli dan *online* da bismo se osjetili priznatima i voljenima. Potrebno je reći *da* Gospodinu. Zato je potrebno imati hrabrosti i prihvatiti život takav kakav jest, sa svim krhkostima i malenostima, proturječnostima i besmisлом. Prihvaćanje života, rekao je Papa, očituje se

svaki put kada prihvatimo sve što nije savršeno, čisto ili destilirano. Tako je Isus činio: zagrlio je gubavca, slijepca, hendikepiranoga, farizeja i grješnika. Prihvatio je lopova na križu i zagrlio i oprostio čak i onima koji su ga razapeli. Sveti Otac je zaključio: „I vi mladi morate prihvatiti život i naučiti da ste stvoreni za nešto više.“

U svojem govoru Papa je poručio da nas evanđelje uči da svijet neće biti bolji onda kad će biti manje bolesnih, slabih ili starijih o kojima treba brinuti, ili onda kad će biti manje grješnika. Svijet će biti bolji samo onda, rekao je Sveti Otac, kada bude više ljudi koji hrabro donose na svijet sutrašnjicu i vjeruju u preobražujuću snagu Božje ljubavi. Samo ono što se voli može se spasiti. Isus je nas volio, zato nas je i mogao spasiti, poručio je papa Franjo.

Misijski aktivna Župa Dragunja

Vlč. Marinko Mrkonjić, župnik Župe sv. Leopolda Bogdana Mandića Dragunja, kod Tuzle, proveo je misijsku akciju pomoći misijama i misionarima. Stavio je misijske kasice pred oltar i zamolio župljane da ih uzmu i uključe se u tu plemenitu akciju. Rekao im je također da kasice s novcem donesu na misu svetkovine Bogojavljenja, kad će ih preuzeti mons. Luka Tunjić, nacionalni ravnatelj Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine.

Na svetkovinu Bogojavljenja, kad se slavi i Dan Djela svetog Djetinjstva, mons. Tunjić je zajedno sa župnikom vlč. Mrkonjićem slavio mise u filijalama Čanići i Straži te u župnoj crkvi u Dragunji. U propovijedima je naglasio važnost Djela svetog Djetinj-

stva i angažiranja djece cijelog svijeta da mole i pomažu svoje vršnjake u misijskim zemljama. Mons. Tunjić je naglasio važnost molitve za misije te važnost praćenja misijskih događanja tijekom godine i potrebu razvijanja misijske svijesti. Posebno je preporučio misijski list *Radosna vijest*, ustvrdivši da su upravo čitatelji *Radosne vijesti* najvjerniji prijatelji misija. Župnik je zahvalio župljanima koji su sudjelovali u akciji, naglasio da je njegova župa misijski aktivna i obećao još veću misijsku zauzetost.

Djeca iz župe i njihov župnik predali su ukupno 783,75 maraka, 173,40 eura i 73,20 kuna te zamolili

da im na ljeto dođe jedan misionar ili misionarka te da uživo posvjedoči svoje misijsko djelovanje.

Poslije misa župljani su imali prigodu uzeti nešto od misijskih suvenira i predmeta te i na taj način pripomoći misije. Premda je bio snijeg i izuzetno hladno, ljubav prema potrebitima i spremnost pomoći ublažila je hladnoću, ojačala vjeru, a sigurni smo, i potaknula i one koji nisu sudjelovali u toj misijskoj akciji da se sljedeći put uključe. **PMD BiH**

Najmlađi još jednom otvorili srce potrebitima

Neumska župa još je jednom pokazala humanost na djelu, pa je u sklopu pripreve za najradosniji kršćanski blagdan duhovnu nadogradnju odlučila nadopuniti i onom materijalnom. Krajnji cilj njihova plemenitog putovanja ove je godine bio usmjeren prema katoličkim misijama u zemljama koje se bore s visokom stopom siromaš-

tva i potreba svih vrsta. Kako doznajemo od časne sestre Danice Bilić, Neum je, s osobitim naglaskom na najmlađe stanovnike župe, još jednom opravdao visoke standarde, koje su sami postavili, sudjelujući u svim prethodnim humanitarnim akcijama.

Neumsko je srce zaista veliko za sve.

Dnevnik.ba / PMD BiH

Pjevači Betlehemske zvijezde iz župe Presnače

malog Kralja, Isusa. Recitacijama i božićnim pjesmama obrađovali su i najmanje i najstarije, ali i bolesne župljane. Na svom putu radosnog naviještanja Isusovog rođenja posjetili su i samostane sestara Klanjateljica Krvi Kristove, Milosrdnica i Misionarki Ljubavi. Također, u Biskupskom ordinarijatu radost Božića donijeli su pomoćnom banjolučkom biskupu mons. dr. Marku Semrenu, svećenicima i časnim sestrama. Za siromašnu djecu u misijskim krajevima

ma prikupili su prilog od 164,20 KM, koji će proslijediti Nacionalnoj upravi Papinskih misijskih djela BiH.

Ovim prilogom mali pjevači Betlehemske zvijezde župe Presnače, radosno su prihvatili misijsko poslanje te se priključili brojnoj djeci širom svijeta koja pod nazivom „Pjevači Betlehemske zvijezde“ prikupljaju priloge u korist svojih siromašnih vršnjaka u misijskim krajevima svijeta.

Blaženka Ivekić, vjeroučiteljica

I ove godine, vjeroučenici župe i svetišta sv. Terezije od Djeteta Isusa u Presnačama, uoči blagdana Bogojavljenja, 5. siječnja, priključili su se akciji Papinskog misijskog Djela svetog Djetinjstva „Djeca pomažu djeci – Pjevači Betlehemske zvijezde“. Obučeni u mudrace, slijedeći zvezdu radosno su naviještali rođenje

Pjevači Betlehemske zvijezde

Pohod pjevača Betlehemske zvijezde ima ishodište u nekadašnjoj tradiciji dječjeg čestitanja u božićno vrijeme. U Hrvatskom zagorju zvali su se *zvezdari*, u Podravini *betlehemari*, u Dalmaciji, Istri i drugim primorskim krajevima *koledari* ili samo čestitari. Djeca su obilazila susjede i rođake te su bila skromno darivana voćem, kolačima i kojim novčićem. U susjednoj Austriji i nekim drugim europskim zemljama postojao je sličan običaj. Koruški Slovenac Janez Rovnan, svećenik salezijanac iz Klagenfurta, pokrenuo je među djecom 1954. akciju pjevača Betlehemske zvijezde i predložio im da pođu u manjim skupinama čestitati Božić, ali da ne skupljaju novčane priloge za svoje potrebe, nego za svoje siro-

mašne vršnjake u misijskim zemljama. Akcija se proširila po cijeloj Austriji i svake se godine uključuje oko 100 000 djece, koji kao kraljevi, anđeli i pastiri u pratnji odrasle osobe obilaze domove i ustanove pozivajući na solidarnost sa siromašnom djecom u svijetu. U Njemačkoj je ta akcija započela 1959. g., a danas se u nju uključuje oko 500 000 djece, iz otprilike 12 000 župa, a prati ih oko 100 000 odraslih pratitelja. Akcija je prešla i u druge zemlje Europe, ali i cijelog svijeta, pa su se tako uključila i djeca iz misijskih zemalja.

Od svojeg pokretanja 1959. godine akcija je prerasla u najveću akciju solidarnosti djece u svijetu. Godine 2015. ta je akcija uvrštena na UNESCO-ov popis nematerijalne kulturne

baštine. Djeca iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine uključila su se u tu akciju prije 14 godina te donosimo izvještaje iz nekoliko zajednica.

... u središtu Zagreba...

U petak 4. siječnja četrnaesti put zaredom akcija pjevača Betlehemske zvijezde provedena je na zagrebačkom Ksaveru i Kaptolu, gdje su mališani iz Župa sv. Mihaela Gračani i sv. Antuna Padovanskoga sa Svetog Duha obišli crkvene ustanove, knjižare katoličkih izdavača, svećenike u Svećeničkom domu i samostane.

Skupina djece pjevača Betlehemske zvijezde iz Župe sv. Antuna, pod vodstvom s. Ljubice Bosilj i djelatnice PMD-a, započela je svoj pohod u župi zaštitnika misija sv. Franje Ksaverskoga na zagrebačkom Ksaveru, gdje su ih radosno čekali vlč. Ivan Bodrožić i s. Bonifacija Barun. Nakon toga su s pjesmom ušli u zgradu Hrvatske biskupske konferencije, gdje su ih dočekali zaposlenici ureda i ustanova HBK-a.

Druga skupina pjevača Betlehemske zvijezde, ona iz Gračana, predvođena Nikolom Pašalićem i djelatnicom PMD-a, svoj je obilazak započela na Nadbiskupskom duhovnom stolu, gdje su se susreli sa svećenicima i laicima. Tom su prigodom djeca

potaknuta da uvijek budu radosna i da tu radost donose drugima.

Pohodi pjevačkih skupina završili su na Zrinjevcu, u kućici „Kod fratara“ pučke kuhinje Caritasu Župe sv. Antuna Padovanskoga sa Svetog Duha.

... u Brestju...

U nedjelju 6. siječnja 2019. u Župi Dobrog Pastira u Brestju, nakon svete mise u 11 sati, okupljenim vjernicima predstavljena je akcija pjevača Betlehemske zvijezde te su djeca izvela kratak igrokaz, naglasivši bitne ciljeve pokreta u koji su uključena. Po završetku svete mise uputili su se u nekoliko obitelji, kojima su donijeli duh radosti i ljepote Božića. Djeca su prvi put sudjelovala i bili su sretni što zajedno s brojnim pjevačima Betlehemske zvijezde iz drugih zemalja čine jedno veliko dobro djelo.

... u zagrebačkoj župi sv. Antuna Padovanskog...

U ovu aktivnost bili su uključeni vjeroučenici

od 3. do 7. razreda osnovne škole, od kojih većina redovito dolazi i na misijsku radionicu. Podijelili smo se u dvije skupine. Jedna skupina imala je za zadatak prikazati igrokaz o dolasku kraljeva, a uz igrokaz pripremili smo i prodajnu izložbu radova (čestitke i narukvice koje smo marljivo izrađivali tijekom došašća). Druga

skupina uključila se kao pjevači Betlehemske zvijezde u skupljanje sredstava za Djelo svetog Djetinjstva. Radost je prožimala naša srca kad smo hodajući gradom pjesmom, riječima i samom prisutnošću svjedočili o Isusu Kristu. Budi-mo misionari cijelu godinu!

**Mali prijatelji misija
i s. Ljubica Bosilj**

...u Osnovnoj školi Ivana Mažuranića u Zagrebu...

U sklopu projekta Škola prijatelj misionara, učenici četvrtih i petih razreda u adventskom vremenu navijestili su nam Božić kao pjevači Betlehemske zvijezde. Zvezdonosac, anđeo i tri kralja tradicionalnim hrvatskim i njemačkim pjesmama pripremili su druge učenike i zaposlenike OŠ Ivana Mažuranića u Zagrebu da se i u našim srcima rodi maleni Isus, kao i suosjećanje za potrebitu djecu u dalekim krajevima svijeta. Pjesmom i dobrotvornim novčanim priložima djeca su uistinu pomogla djeci.

Vesna Belak

...u Šibeniku...

Djeca iz šibenske Župe Presvetog Srca Isusova, kao pjevači Betlehemske zvijezde, već deset godina obilaze domove svojih sugrađana i prikupljaju priloge za pomoć djeci u Africi. Radi svoje plemenite misije nazvani su anđelima dobrote, koji osim pjesme daruju osmijeh i dječju radost svakomu tko se odluči uključiti u tu akciju i otvoriti vrata svojeg doma. Župnik Tomislav Puljić, ravnatelj PMD-a Šibenske biskupije, podržava tu plemenitu akciju, koja budi dobrotu i pomaže nam da na bolji i ljepši način razmišljamo o sebi, životu i o tome koliko značimo jedni drugima.

...u Resniku...

Kao i prethodnih godina, u Župi Uznesenja BDM Resnik, u Zagrebu, na svetkovinu Sveta Tri kralja obitelji su pohodili pjevači Betlehemske zvijezde. Župnik Marijan Piskač najavio je dolazak djece te smo obišli sve obitelji u župi. Svi su nas dočekali s osmijehom, toplima srcima, ali i s darom za Djelo sv. Djetinjstva.

Dario Čalušić

...u Đakovu...

Ove godine u predvečerje Bogojavljenja mali pjevači Betlehemske zvijezde, u pratnji s. Ignacije Ribinski, posjetili su Samostan Milosrdnih sestara Sv. Križa u Đakovu. Poklonili su se Novorođenomu Kralju u jaslama u crkvi, pozdravili okupljene sestre, pozvali ih na molitvu i zamolili prilog za potrebu djece u misijama. Svoj program pjevači Betlehemske zvijezde izveli su i na otvorenju 21. božićne izložbe u Misijskom centru u Đakovu, koju je pred brojnim vjernicima otvorio mons. dr. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit. Nadbiskup Hranić posebno je istaknuo važnost misijskog djelovanja, a kandidatice milosrdnih sestara okupljene su dočekale pjesmom i svirkom, nakon čega im se obratio župnik Župe Svih svetih Tomislav Čorluka.

...u Požegi...

Na svetkovinu Bogojavljenja biskup Antun Škvorčević slavio je svetu

misu u požeškoj katedrali u zajedništvu sa svećenicima iz središnjih biskupijskih ustanova i iz Župe sv. Terezije Avilske. Neposredno pred početak slavlja djeca su, pod vodstvom vjeroučiteljice s. Karoline Mićanović, izvela recital odjevena u kraljeve i anđele, a kojim su nazočne podsjetila što Crkva slavi svetkovinom Bogojavljenja, koja je ujedno i Dan svetog Djetinjstva, te su ih pozvala da na svršetku misnog slavlja daju novčani prilog za siromašnu djecu u misijskim zemljama.

...u Pitomači...

U Župi sv. Vida u Pitomači na blagdan Bogojavljenja obilježili smo Dan svetog Djetinjstva. Misijske kasiće, koje smo odnijeli svojim kućama na Misijsku nedjelju, punili smo svojim darovima do tog blagdana. U tom odricanju mislili smo na one koji nemaju. Prikupljeni novac u misijskim kasicama donijeli smo na blagdan Sv. Tri kralja, Malomu Isusu na dar, pred njegove jaslalice. Samu svečanost prinošenja kasića ove godine uzveličao je dječji zbor „Vitus“. Svake godine u tome sudjeluje sve više naših župljana i djece.

Jana Zvonar, 5. r.

...Donja Kupčina...

Djeca Župe sv. Marije Magdalene i ove godine s puno radosti obišli su župu i pjesmom donijeli radost župljanima te prikupili pomoć za siromašne vršnjake u misijskim zemljama.

INDIJA

o. Ante Gabrić

Oče, što vi tamo jedete?

Nedavno sam primio jedno pismo iz Amerike. Neka dobra duša me pita: »Oče Gabriću, jako me zanima, što Vi tamo jedete, osobito kad ste na putovanjima«? Muka i nevolja! Na ovo pitanje nije lako odgovoriti. Prvo, da vam iskreno kažem, mene to puno ne zanima. A drugo, to je sve tako »lijepo« uređeno, da jednog dana dobiješ rižu i ribu, drugog dana opet za promjenu dobiješ ribu i rižu, pa se onda opet vrati na rižu i ribu, primješaj k tome nekoliko žlica dobre volje, nekoliko zrna soli strpljivosti, krišku osmijeha... i sve je tako tečno, i slasno, i masno ... te sam siguran, da su vam već počele rasti zazubice. Nego, da vam ipak previše ne narastu, eto vam nekoliko malih »zгода i nezgoda« sladokusca oca Gabrića.

Tu u Indiji glavna je hrana riža. Bez nje oni zbilja ne mogu. Daj im i najbolju hranu cijelog svijeta, bez riže oni su gladni. No, imaju jedan običaj: kad je tko bolestan, ne smije jesti rižu. To je »sveto« pravilo svih doktora. Pa kad ozdraviš, ne smiješ reći da si ozdravio, nego prava je riječ: »Bhat khejechi! — Opet sam počeo jesti rižu!«

Riža je i naša glavna hrana, kad putujemo okolo po selima. S rižom obično dobiješ malo »dala«, koji se napravi kao gusta juha. I onda glasovita indijska paprena hrana »tor-kari«: povrće, riba ili meso sprženo i dobro zapapreno, da ti s početka suze idu na oči. Ista je hrana u podne i navečer. Ujutro seljaci jedu tzv. »pantu«, rižu, koju su navečer pripravili i ostavili u vodi. Ta je riža do jutro malo kisela, i to oni vole. No, danas mnogi ujutro uzmu čaj. Po gradovima kruh je obična stvar.

Eto, to je više manje obična naša hrana. No, dakako, da po selima

ima mnogo žrtava u tom pogledu. Posvuda je veliko siromaštvo, pa često ni uz najbolju volju čovjek ne dobije ništa. Kao ono kad sam išao pohoditi jednu novu naseobinu južno od Ranigora.

Sav sam izmoren prispio u selo. Dali su mi u jednoj plehnautoj kutiji nešto vode. Leđa me morila. Voda je bila tako zamazana, da zbilja nisam imao volje ni približiti je ustima. No što ću, putovanje je dugo još, pa sam uz muku popio polovicu. Ne bi bilo loše štogod i prigristi. Vidio sam na licima da su nekako smetení. Oni bi mi drage volje dali, pa koliko sam razumio, poslali su jednog čovjeka da odnekuda donese jednu čašu riže i oni će je za mene pripra-

viti. Da im ne budem na teret, rekoh im da bih ja rado pohodio sve kuće. Blagoslovim ih i uputim se dalje kroz džunglu... Vjerujte mi, toga dana bio sam slab. Do večeri sam tako hodao. Mnoge sam kolibice pohodio, no ni u jednoj nisam vidio vatre. Ovo je bilo najteže doba godine, baš pred žetvu. Te sam se noći pomolio pred oltarom kapelice, popio jednu čašu vode i zaspao. Sva sreća, da sam bio jako umoran, jer sam odmah zaspao i na glad zaboravio.

U šombhunogoru me jednom »počastio« moj katehista Duranto. Kad sam se približavao njegovoj kolibi, već skoro s pola milje puta dolazio je do mene zadah, za mene skoro nesnosan zadah sušene ribe. Tužna godino, pomislim, nadam se da će Duranto tu ribu još koji dan ostaviti na suncu. No na moje zaprepaštenje opazim da njegova žena sva ponosna nosi nekoliko komada one ribe.

»Oče, to smo posebno za Vas ostavili, da Vas počastimo!« Meni se počelo magliti pred očima, no još smogoh toliko snage, te sa smiješkom rekoh: »Kemon undor! – Kako krasno!« Međutim ne znam kako je taj smiješak izgledao.

Onda još jedna nevolja s Durantom. On ima i koze, i patke, i kokoši, i dakako piliće, i pačiče, i kozličice, sve u

istoj kući. Kao u Noevoj korabi... A u jednom kutu bila je i ribarska mreža, još mokra, sa zadahom blata iz močvara. Mačke i mačići, osam na broju, i tri mala psa, dakako ne brojim, jer oni spadaju više-manje uz kuću... Njih ovdje skoro nitko ne hrani, oni već sami amo tamo štogod nađu.

Bilo je oko 10 sati kad smo sjeli na rogožinu da ručamo. Tu nema stolova. Na rogožini se spava, poučava, jede i sudi... Podvij noge, ako možeš..., nekima je to teško!, operi malo ruke vodom, to je sveti običaj, ničega se ne dotiči svojom lijevom rukom, jer je to znak najveće neuljudnosti. Riža je na listu banane. Taj list također operi vodom. I usta valja oprati. Jede se, dakako, rukom. Pazi na prste s početka, jer ako nisi vješt, lako možeš zagristi prste. Sa strane lista dobiješ nešto soli, pa je miješaj kako želiš. Nego da se vratimo našem Durantu i onoj sušenoj »ribi«. Progutao sam nekako. Koji put kao da nije htjelo niz grlo, no na koncu i konaca sve se sretno svršilo. Samo sam za vrijeme jela skoro nastradao, jer je pas odnekud natjerao dvije kokoši, i jedna baš kao da je mjerila svoj let, skoči na moj tanjur... Da je na tanjur pala pečena, ne bi bilo loše, no ovako nevolja jedna pola je riže s bananina tanjura prosula. Na koncu sam dakako morao pohva-

liti Durantovu ženu, da je papreni »torkari« divno pripravila i da su one suhe ribe bile samo »da si prste ližeš«.

Koji puta opet za promjenu ima i dobre hrane. Iz Amerike sam nekoliko puta primio veoma praktičnu stvar »Lipton Chicken soup« u malim paketima. Vrijedne misionarke iz »Marijine družbe« u Clevelandu već su me nekoliko puta obdarile tim paketima.

Ljudi su ovdje jako gostoljubivi, i, koliko god mogu, oni će žrtvovati za svoga svećenika. To sam često iskusio na dugim misijskim putovanjima. No, kad je i njima teško, onda se i mi nastojimo prilagoditi prilikama. Sa mnom je velika sreća, da sam već toliko mršav, te jedva mogu biti mršaviji. A mislim da je u ovim krajevima, gdje žive tigrovi, dobro biti mršav. Tako barem neće na ovu dalmatinsku srdelu bengalski tigrovi.

Dakle, kako vidite, nije tako strašno teško što se tiče hrane. Sudeći po vašim prilikama, jest, no kako vam rekoh, čovjek se na mnogo toga nauči brzo. Glavna je stvar, da mi možemo vesela i radosna srca naprijed u radu za duše. Pa se vi zato dnevice molite, a mi ćemo prikazati naše male križeve za vas i za sve vaše.

Bl. Ivan de Prado (1560. – 1631.)

Ivan de Prado rođen je oko 1560. u Kraljevstvu Leon. Rastao je u sredini u kojoj su djelovali franjevci. Ubrzo je shvatio da ga Gospodin poziva da upravo u tom redu služi Božjemu puku, osobito onima u potrebi. Zajednica ga je velikodušno primila. Pokazao se posebno revan u raznim krepovima, naročito u siromaštvu i poniznosti, imajući za uzor svetog Franju. Potpuno je Bogu predao svoju slobodu u kojoj je rastao u svojoj obitelji, tražeći samo vršenje Božje volje. Nakon novicijata položio je svete zavjete. Imao je dvadeset i pet godina. Nakon teoloških studija imenovan je ispovjednikom i propovjednikom.

Za vrijeme dok je boravio u samostanu u Cadixu osmislio je projekt evangelizacije Maroka, po uzoru na pet svetih mučenika iz 1220., i tako odlučio obnoviti misije u Maroku. Poslan od poglavara, fra Ivan je donosio duhovnu podršku braći kršćanima koje su neprijatelji osu-

dili na ropstvo. Stigavši u Marakeš 1631. godine, bio je uhićen i doveden pred sultana Mulaj-al-Valida (1631. – 1636.), pred kojim je jasno ispovijedio svoju vjeru u Krista. Naime sultan ga je pitao: „Koji je zakon najbolji, zakon muslimana ili kršćana?“ Franjevac mu je odgovorio: „Mulaju, nema na ovom svijetu zakona koji bi se takvim zvao i po kojem bi se itko spasio. Jedini zakon, temeljni zakon, zakon je mojeg spasitelja Isusa Krista, onoga kojega mi kršćani ispovijedamo i poštujemo. To je zakon dan od Sina Božjega, koji je sišao s neba na zemlju, postao čovjekom i koji je umro na križu da bi spasio ljude. Vaš zakon nije zakon, nego skup krivovjerja, nejasnoća i laži kojima su vam pokvarili duh...“ Nakon tih riječi sultan se razbjesnio na njega i udario ga. Zatim ga je predao mučiteljima i nakon raznih tortura Ivan je doživio mučeničku smrt, u subotu 24. svibnja 1631.

Dana 24. svibnja 1728. papa Benedikt XIII. slavio je na Trgu svetog Petra u Rimu obred proglašenja blaženim fra Ivana de Prada.

Fra Ivan de Prado slika je svih onih misionara koji su postojano i hrabro svjedočili svoju vjeru pred raznim napastima i progonstvima ekstremističkih zajednica. I danas su mnogi od njih suočeni s takvim ekstremističkim skupinama koje ubijaju Božje poslanike. Hrabrost Ivana de Prada poziva sve nas vjernike koji živimo u mirnim sredinama da ne upadnemo u mlakost i ravnodušnost prema svojem Stvoritelju.

Bogatstvo i plodnost Crkve povezani su s požrtvovnošću nebrojenih misionara diljem svijeta. Bez njih Crkva ne bi rasla i posljedično bi se odrekla Učiteljeva poziva, a koji je svoje poslao da idu po svem svijetu propovijedati evanđelje.

Vlč. Odilon Singbo

ZA MISIJE

I MISIONARE:

Pizzeria „Don Andrijo“ 40 KM * Doma Čosić 50 KM * Hrvoje Lovrić 20 KM * B. & M. 100 KM * Svjetlana Previšić 210 KM * N. N. 400 KM * Prema Oporuci, pokojni vlč. Ivan

Kuprešak 1.000 EUR * Mons. dr. Mato Zovkić 50 KM * Ivana Mišić 20 KM * NCZPM „Ivan Pavao II.“ Sarajevo 715,70 KM + 116 EUR + 21,85 kn * Župni ured, Modriča 76 KM * Školske sestre franjevske, provincija Sv. Obitelji, Sarajevo 200 KM * Ivka Pranjić 10 EUR * Župa Neum 400 KM * Klanjateljice Krvi Kristove, Kongora 76 KM * Jakov Anić 500 EUR * Mato Miličević 200 EUR * Djeca i vjernici župe Dragunja 783,75 KM + 137,40 EUR + 73,20 kn * Benediktinski samostan sv. Andrije, Rab 100 kn * OŠ Matije Petra Kantanića, Valpovo 180 kn + 180 kn * Župa Hergovec 1.150 kn * Molitvena zajednica Sigetec i Biblijska grupa Ludbreg 10.070 kn * Tadjiana Marčinković 50 kn * Samostan Gospe Fatimske, Osijek 200 kn * Župa Susak 140 kn * Župa sv. Petra i Pavla, Velika Gorica 1.700 kn * Udruge roditelja poginulih branitelja Domovinskog rata 100 kn * Josip Sinjeri 100 kn * Vinko Klarić 100 kn * Ivo Filipović 500 kn * Tomislav Borovac 190 kn * Ivica Petrinović 60 kn + 60 kn * Sandro Jakopčević 50 kn * Goran Šipek 50 kn + 50 kn * Bosmatom d.o.o. 2.000 kn * Zoja Zubčić 50 kn * OŠ Tin Ujević, Zagreb 10 kn * Gordana Radošević 100 kn + 100 kn * Dječji vrtić sv. Josipa, sestre i djeca, Dubrava-Zagreb 1.000 kn * Ana Kelava 100 kn * Marija Jungabel 500 kn * Milan Šijan 250 kn * Dušanka Tadić 200 kn * Ivan Dabo 100 kn * Ivo Marušić 100 kn * Nada Lusina 300 kn * Nedeljka Koprivec 50 kn * Dubravka Trgovec 50 kn * Nikola Planinić 1.000 kn * Nikola Grgić 1.000 kn * Danijel Krizmanić 300 kn * Margita Žagarova 100 kn * Svjetlana Perković 100 kn * Dominika Papić Kukić 100 kn * Ivica Bradara 150 kn * Marina Cividini 1.000 kn * Aleksandar Jazić 70 kn * Župa Senj 1.000 kn * Tomislav i Dragica Ivošević 100 EUR * Josip Barjaktar 40 kn * Obitelj Poje Žagar 300 kn * Ivka Pavić 200 kn * Miroslav Fadiga 100 kn * Optika Stepinac d.o.o. 1.000 kn * Ljiljana Benčak 100 kn * Župa Gospić, misijska zajednica 3.532,7 kn * Slaven Plasaj 100 kn * N. N. 220 kn * Sestre Klarise, Požega 500 kn * N. N. 205 kn * Pave Šabadin 200 kn * Djelatnici HAOP-a 366 kn * Hrvoje Cerovac 372 kn * Damir Dasović 2.400 kn * N. N. 500 kn * Grapro d.o.o. 1.500 kn * N. N. 21,81 kn * Ivan Barišić 500 kn * Ivan Stričević 1.245 kn * Obitelj Majić 900 kn * Ante Matković 50 kn * OPG Marija Pašalić, Osijek 2.000 kn * Đuro Tomić 100 kn + 150 kn + 50 kn * Infoel d.o.o. 250 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Zdravka Lovrić 50 kn * Marijana i Vjeran Ivošević 15 EUR * Karmen Tutić 100 kn * Marija i Božo Kostešić 100 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Anka Sušanjan 100 kn * Zlatko Savin 100 kn * Antonio Tomkić 250 kn * Ivan Belić 100 kn * Davor Kolundžić 150 kn + 150 kn * Midhad Huskić 50 kn + 50 kn * OŠ dr. Vinka Žganca, Vrtišinec 750 kn * Župa Vrbovec 3.000 kn * OŠ Jurja Habeldela i OŠ Velika Mlaka 90 kn * Župa Stari Grad 2.600 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Fama d.o.o., Široki Brijeg 500 KM * Anto Jeleć 20 KM * Nada Rupčić 100 KM * Iva Tomić 70 KM * Štefanija Novak 500 kn * N. N. 30 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Ivan Kokorić 50 kn + 50 kn * Gordana Radošević 100 kn * Zdenka Guć 100 kn + 100 kn * N. N. 200 kn * N. N. 200 kn * N. N.

400 kn * Josip Kordić 100 kn * Ivica Vrdoljak 50 kn * Vera Cargonja 300 kn * Sanela Pauković 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Nada Alfrev 100 kn * Zrinka Cale 200 kn * Silvana Knežević 300 kn + 300 kn * Sandra Španić 200 kn * Ružica Raspudić 200 kn * Ivica Miškulin 500 kn * N. N. 220 kn * Gina Papuga 100 kn * Pero Kožul 1.000 kn * Đurđica Ahac 100 kn * Darovatelji preko o. Drage Kolimbatovica 2.850 kn * Roko Srdarović 30 kn * Darko Topalović 50 kn * Blaško Kivić 200 kn * Obitelj Barešić 200 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Pero Petanjak 100 kn * Branko Dragojević 450 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJICE:

Župa Bezgrešnog začeca BDM, Vijaka 193 KM * Župa Sv. Josipa, Zenica 80 KM * Anka Rako 50 EUR * Dom Sv. Josip SMI, Vitez 100 EUR * Stjepan Kozelka 50 kn + 50 kn * Marića Kosović 100 kn * Tonći i Željka Medić 150 kn * Sanja Nikčević 500 kn * prvopričesnici, roditelji i Klanjateljice Krvi Kristove, župa sv. Marka 2.820 kn * Dragica Čiča 800 kn * Filip Perković 120 kn * Ivan Bosnić 1.000 kn * Darinka Gata 65 kn * Župa sv. Pavla, Retkovec 2.850 kn * Župa sv. Mihaela, Gračani 1.874 kn * Pjevači Betlehemske zvijezde, Kaptol 11.846 kn + 100 EUR * Mira Madunić 200 kn * Božica Praterner 50 kn * Župa sv. Obitelji, Osijek 2.730 kn * Marija Nikolić 50 kn + 50 kn + 50 kn + 50 kn * Zrinka Valdin 150 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Vesna Varga 174,1 kn * Konto Knjigovodstveni servis 172,55 kn * Piu bello d.o.o., Topusko 390,07 kn * Dječji vrtić 78 kn * OŠ Podturen 392,57 kn * OŠ Tin Ujević, Zagreb 200 kn * OŠ dr. Vinka Žganca, Vrtišinec 450 kn * Iva Vukas 45 kn * vlč. Ivan Grinišin 100 kn * Područna škola BPS, Branjin Vrh i Torjanci 500 kn * OŠ Donji Kraljevec 800 kn * OŠ Đure Prejca, Desinić 2.500 kn * Anamarija Paulik 5 kn * Anđelka Zbodulja 100 kn * N. N. 100 kn * N. N. 95 kn * N. N. 390 kn * OŠ Jurja Habeldela i OŠ Velika Mlaka 250 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEČENIKA U MISIJAMA:

Benedikt Pehar 300 KM * Ivana Čilić 20 KM * Molitvena zajednica „Emanuel“ 270 KM * N. N. kn * Franjo Stojić 40 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Franjo Mezak 500 kn * N. N. 220 kn * Obitelj Majić 400 kn * Stjepan Harča 50 kn * Nikola Crnković 500 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Nikola Slišković 100 KM * Fama d. o. o. 500 KM * Jure Rupčić 1.000 KM * Dragan Rupčić 1.000 KM * N. N., Drvar 100 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Marinko Hudolin 200 kn * Vesna Hečimović 200 kn * Ivan Martić 740 kn * Slavka Kopačin 200 kn * Petar Bezmalinović 200 kn * Bara Miković 100 kn * Stjepan Prgomet 200 kn + 100 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Mirjana Mikulić 200 KM * Dunja i Bruno Budimir 100 KM * Anđela Mihajević 100 KM * Anđelka, Berislav i Zrinka Šimunić i Željko Kućinić 250 EUR * Anka Obućina 50 EUR * Zajednica Krvi Kristove, Sarajevo 85 KM * Ivanka Doko 25 KM * Mara Jurić 70 KM * „Komping“ d.o.o., Vitez 50 KM * vlč. Ivan Janeš 800 kn * Marija Gložinić 100 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Franjevački svjetovni red sv. Frane 3.800 kn * Berislav Drakulić 100 kn * Anica Keškić 147,78 kn * Danica Humek 20 kn * Stevo Horvat 100 kn * Verica Rubić 300 kn * Marija Galić 50 kn + 50 kn * Vjera Rukavina 30 kn * Vesna Erdec 75 kn * Nada Vuković 50 kn * Ivanka i Goran Mance 200 kn * Josip Čović 70 kn * Josip Trbara 500 kn * Anđela Svoboda 50 kn * Danica Kristić 100 kn * Josip Župan 50 kn * Župa sv. Eufemije 3.460 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Igor Končurat 200 kn * Marija Krčelić 300 kn * Franjo Mezak 500 kn * Župa sv. Dominika Savia, Slavonski Brod

1.270 kn * Dom za starije i nemoćne Vedrana, Pitomača 2.000 kn * Ivanka Boras 100 kn * Dominka Babić 200 kn * Siniša Jurić 100 kn * Romana Matovina Nestorovski 200 kn * I. Š., Pula 50 kn * Župa Stari Grad 1.390 kn * Dario Maradin 100 kn * Veronika Valičević 50 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Barbara Hlubak 800 kn * Katica Jelavić 100 kn * Nikolina Borovac 1.300 kn * Blaško Martinović 200 kn * J. Zrno 30 kn + 30 kn * Anika Cicvarić 750 kn * Mirjana Brenc 60 kn * Anđela Klarić 50 kn * Župa sv. Leopolda Mandića, Koprivnica 5.000 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Jozo Hrkač 50 KM * Sandro Jakopčević 50 kn * Ivica Brlić 100 kn * Damir Drelga 100 kn * Dragan Matijević 180 kn * Darko Skulić 112 kn * Pero Petanjak 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KONGU:

Anica Lovrić 20 KM * Prijatelji Maloga Isusa i župljani župe Gromljak 465 EUR * Sestre Služavke Maloga Isusa, Gromljak 250 EUR * Marija i Ivo Rumora 1.000 kn * Marija Vuković 100 kn + 100 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Maja Peraica 200 kn * Lidija Petrač 70 kn * Valentina Opačak 200 kn * Mate Barić 20 kn * Nikola Horvat 100 kn * Krešimir Krešić 100 kn * Ružica Medvarić-Bračko 100 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Dario Časar 150 kn * Marija Kranjčević 50 kn * Mirna Noethig 100 kn * Irena Sanjek 100 kn * Ivka Nedić 50 kn + 50 kn * Viktorija Vičić 100 kn * Katica Kuštro 50 kn * Božo Lončar 150 kn * Blaško Kivić 200 kn * Ivan Vrbanić 1.000 kn * Snježana Đuras Pokasić 500 kn * Spomenka Mandić 500 kn * Pavao Jančec 5000 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Igor Rački 100 kn * Kata Sabelja 100 kn * Dragan Purišić 100 kn * Ivica Radulović 100 kn * Danica Vuković 3.775 kn * Kata Rimac 50 kn * Danijela Lednicki 50 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * Antal Balog 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Kristina Markić 130 kn * Stipe Čizmić 50 kn + 50 kn * Nikolina Sabolić 350 kn * Sandro Jakopčević 50 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Vjeroučenići II. raz. Katedrale - Mostar sa s. Mateom Krešić 622 KM * Borislava Kamšigovska-Sarić 5 KM * Ivan Sarić 10 KM * Filip Fadić 100 kn * Marija Jurić 300 kn * Robert Skejčić 150 kn * N. N. 300 kn * Petar Kuran 7.500 kn * Mira Bakula 50 EUR + 50 EUR * Sara Tenšek 20 kn + 20 kn * Gabrijela Jozić 150 kn + 150 kn * Martina Pavelić Kačarić 30 kn * Anamarija Sakmardić 50 kn * Iva Tokić 1.000 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Marija Miloš 20 kn * Ivo Hrga 50 kn * Anita Mikec 100 kn * Pamela Banovac 50 kn * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Ljiljana Kovač Pleše 25 kn * Majda Uremović 100 kn * Anja Klarić 100 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Snježana Antunović 50 kn * Ante Karačić 15 kn * Veronika Škegro 50 kn * Dunja Osojnak Marinović 20 kn * Mia Malić 50 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Anja Zoričić 100 kn + 100 kn * Snježana Mikec 100 kn * Valentina Jerković 120 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Matija Knežević 100 EUR * Gema Dobran 100 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Ana Mrgan 100 kn * Ruža Doknjaš 30 kn * Kristina Jurković 200 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Davorka Pravica 200 kn * Marija Donadić 100 kn * Marica Laštro 400 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Filip Fadić 100 kn * Zlata Omahen 120 kn * Kata Golac 200 kn * Dječji vrtić Sunčev sjaj - Nazaret, Zagreb 11.000 kn * Ana Mrgan 100 kn * Iva Milčević 200 kn + 200 kn * Slavica Bilandžić 100 kn * Misijska zajednica s. Mala Terezija, Prelog 2.000 kn * OŠ Nedelišće 5.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Molitvena zajednica „Emanuel“ 320 KM * Marija Buljan 200 KM * Ivanka Vidović 50 KM * Ivan Prskalo 20 KM * Josip Rajčić 40 kn * Romano Tripalo 150 kn * Zorica Zoran 100 kn *

N. N. 100 kn * Igor Pivac 1.000 kn * Petar Barbarić 350 kn * Marija Barić 20 kn * Stana Prskalo 150 kn * Ružica Medvarić-Bračko 100 kn * Dragutin Filipović 1.000 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marija Horvat 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 300 kn * Caritas Dubrovačke biskupije 100.000 kn * Valentina Volarić-Lufčić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Branko Grgić 150 KM * Nikolina Petrović 5 KM * s. Bernardina SMI 100 EUR * Anda Jonjić 100 KM * Božo Lovrić 30 KM * s. Marinela Zeko 50 EUR * Prijatelji Maloga Isusa sa s. Marinelom iz župe Prozor 825 KM * N. N. 1.000 EUR * Nada Gusak 30 kn * Gordana Golemović 100 kn * Martina Knežević 7.450 kn

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Vjeroučeni župe Presvetog Trojstva, Novi Travnik 1.372 KM + 203,20 kn + 10,20 EUR * Bogoslovi i odgojitelji VBS-a, Sarajevo 254,40 KM + 75,40 kn + 8,90 EUR * N.N, obitelj 100 CHF * Školske sestre franjevke, G. Tramošnica 100 EUR * Maja Marija Prelec 50 kn * Štefica Paloška 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 300 kn * Marijan Almaš 20.000 kn * Ružica Medvarić-Bračko 100 kn * Agneza Kovačić 300 kn * OS Đure Prejca, Desinić 782 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BURUNDIJU:

Dom zdravlja, Široki brijeg 426 KM

ZA MISIJE I GLADNE U NIGERIJU:

Fama d. o. o. 500 KM * N. N. Kruščica, Vitez 200 KM * Eko veteran, Dubrava 810 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Sanja Ilić 10 KM * Ivo Lasić 100 KM * Zora

Pilić 50 KM * Slavica Perić 20 KM * Mara Crnoja 50 KM * Marijana Biletić 50 KM * Borka Barun 20 KM * Marina Ramljak 50 KM * Perica Perić 50 KM * Marija Žepić 50 KM * Anita Franjić 100 KM * Milica Drnasin 200 KM * Ana Soldo 50 KM * Hrvoje Lovrić 50 KM * Vesna Matijević 300 KM * Ana Papić 50 KM * Darija Marijan 50 KM * Katarina 20 KM * Maja Božić 20 KM * Obitelj Majić 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Fama d. o. o., Široki Brijeg 500 KM * Obitelj Barešić 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EDVADORU:

van Bošnjak 100 kn * Ivana Gereci 50 kn * Marija Čulo 150 kn * Zdenko Golubić 100 kn *

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Mladen Crneković 100 kn * Marica Ivanović 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Ante Mišanović 160 KM * N. N. 220 kn * Filip Fadić 100 kn

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Matiya Knežević 200 kn * Milan Komljenović 50 kn * Marija Ana Gradiški 2.000 kn + 2.000 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Učenići O. Š. „Stjepan Radić“, Prisoje 150 KM * N. N. svećenik, Sarajevo 2.000 kn * Štefica Kuleš 400 kn * Damir Bursić 100 kn * Vesna Jakovljević 50 kn * Ante Sabljčić 150 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * Violeta Guberac 100 kn * Iva Vukas 30 kn * Ivan Nežmah 600 kn * Franjo Potalec 300 kn * Sofija Senjak 100 kn * Biserka Džaja 100 kn

* Luca Dozan 100 kn * Violeta Jandrić 100 kn * Nikola Grgić 200 kn * Jakica Ljudevita Gaberšić 100 kn * Dario Miorin 100 kn * Marijan Vojković pok. Ante 100 kn * Boško Meić Sidić 150 kn * Marija Rasperasović 50 kn * Josip Horvat 50 kn * Olga Papac 50 kn * Natko Blagojević 100 kn * Anka Dužnović 50 kn * Marko Vuković 200 kn * A. Harča 20 kn * Ana Veličan 100 kn * Klaudia Jelenić 200 kn * Zdenka Sever 150 kn + 150 kn + 150 kn * Olga Medesi 50 kn * Ivanka Benjak 100 kn * Pavlina Matijević 50 kn * Franjo Mezak 1.000 kn * Vedran Višnjić 100 kn * Ivan Golub 15 kn * Tereza Lukšić 100 kn * Ljuba Babić 100 kn * Župa Čepin 1.500 kn * Branka Jurković 200 kn * Milka Tomašković 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Jakov Vuletić 200 kn * Ivanka Janjetić 30 kn * Milica Kevešić 100 kn * Mate Topić 570 kn * Krešimir Pudar 200 kn * Ivana Badurina 100 kn * Nikša Marinković 100 kn * Ivanka Kusturić 50 kn * Svjetlana Kalanj 100 kn * Darko Opruš 100 kn + 100 kn * Luca Radman 20 kn + 20 kn * Kata Jurić Marijanović 144,8 kn

ZA MASLINOVE GRANČICE:

Međubiskupijsko sjemenište, Zagreb 698 kn * Župa Vugrovec 1300 kn * Kćeri Božje Ljubavi, Granešina 3.410 kn * Kapela Corpus Domini 1.650 kn

ZA POŠTANSKE MARKICE I TELEFONSKE KARTICE:

Katarina Bagarić * Samostan sv. Klare, Požega * Župa Kuželj * Sisačka biskupija * s. Roka Čubelić * s. Brigita Rojnica * s. Magna Borovac * Turističko-ugostiteljska škola Antona Stifanića, Poreč * Marijine sestre, Zagreb * Lidija Miler

MISIJSKA KRIŽALJKA – veljača 2019.

Radosna vijest	Trnci	Posuda za prženje jela	Muško ime	Površina	Pun planova	Posuda za pečenje kruha	Radina	Ugljik		Ime jednog evanđelista	Radij	Član akademije	Mjesto pogib. jap. mučenika		
Naš blaženik									Država u Aziji ŽC						
Posao				Poklon Osobna zamjenica				Guma za žvakanje Žena iz Irana							
Dan posvećena života											Srebro Polet (mm.)				
Ivo Andrić			Tursko jelo						Žensko ime R						
				Dva vokala			Mjera za površinu Tek napravljen			Član u francuskom Kuća					
				Dušik		Nepoznat Sastavni veznik			Gospoda Rijeka u Kini						
					Poštovatelj Fosfor										
				Japanski mučenik											

Rješenja iz prošlog broja: SRETNA NOVA GODINA, DAN SVETOG DJETINJSTVA.

